

Evangelí del dilluns de la setmana VIII de durant l'any: elevar el cor a les riqueses de Crist

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana VIII de durant l'any. “Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot”. La santedat diària no és possible sense el do d'un cor gran i després dels béns materials.

Evangelí (Mc 10, 17-27)

Quan es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà:

—Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

—Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acusis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare.

Ell li va dir:

—Mestre, tot això ho he complert des de jove.

Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué:

—Només et falta una cosa: ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als seus deixebles:

—Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu!

Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt sorpresos. Però Jesús els tornà a dir:

—Fills meus, que n'és, de difícil, entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

Ells quedaren encara més desconcertats, i es deien els uns als altres:

—Si és així, qui pot salvar-se?

Jesús se'ls mirà i digué:

—Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot.

Comentari

Com entrar a la vida eterna? No és una qüestió d'èxits personals o d'estatus social. Es tracta d'acollir Déu, com un nen (cf. *Mc* 10, 13-31). En aquest horitzó, el jove ric pregunta a Jesús com heretar la vida eterna. Sense mostrar la seva condició divina, Crist convida a servir els manaments. El jove els està complint. Jesús se'l mira amb tendresa, i l'anima a vendre les seves possessions per donar-les als pobres. No tots els primers cristians ho van fer, però a això Crist crida aquest jove, que, tanmateix, massa aferrat als seus béns, no té generositat. El que Jesús demanava era possible (cf.

Mc 10, 29-31), però requeria una gran fe i un cor obert.

El jove se'n va trist. Enganxar-se a les coses materials és una idolatria.

Ocupa la ment i paralitza la llibertat d'estimar Déu. El despreniment, en canvi, eleva l'ànima i l'obre als altres. La fe és molt més valuosa que l'or (cf. *1 Pe 1-7*): permet acollir les riqueses de Crist, la vida eterna. Però costa, i és allò que Jesús il·lustra parlant amb la imatge del camell i de l'agulla.

Qualsevol sigui l'exegesi del text significa que donar-se del tot costa.

Però, per a Déu, tot és possible.

També per a un nen, que té tota la vida al davant. Demanem a l'Esperit Sant aquesta joventut de l'ànima que s'obre a l'aventura de l'amor:

l'entrega a Déu i als altres. La santedat és, per a tots, una exigència radical —no admet dues velocitats—, alhora que, per a cadascú, respon a una crida personal única.

Guillaume Derville // Photo: Dan
Freeman - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-dilluns-de-la-setmana-viii-de-durant-
lany-elevar-el-cor-a-les-riqueses-de-
crist/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-dilluns-de-la-setmana-viii-de-durant-lany-elevar-el-cor-a-les-riqueses-de-crist/) (12/08/2025)